

Vec C-47/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

28. január 2020

Vnútroštátny súd:

Bundesverwaltungsgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

10. október 2019

**Žalobca, odvolateľ a navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku
„Revision“:**

F.

**Žalovaný, odporca v odvolacom konaní a odporca v konaní o opravnom
prostriedku „Revision“:**

Mesto Karlsruhe

Predmet konania vo veci samej

Uznanie španielskeho vodičského preukazu v Nemecku – Rozdiel medzi vydaním a obnovou vodičského preukazu – Oprávnenie členského štátu v prípade obnovy vodičského preukazu podmieniť jeho uznanie na vlastnom území ďalšími požiadavkami

Predmet a právny základ prejudiciálnej otázky

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126/ES členskému štátu, na ktorého území držiteľovi vodičského preukazu EÚ skupiny A a B vydaného iným členským štátom bolo z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu odobraté oprávnenie viesť motorové vozidlá s týmto vodičským preukazom v prvom uvedenom členskom štáte, aby odmietol uznať vodičský preukaz pre tieto skupiny, ktorý bol dotknutej osobe v druhom uvedenom členskom štáte vydaný po tomto odobratí, a to formou obnovenia podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126/ES?

Uvádzané predpisy práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (prepracované znenie), článok 2 ods. 1, článok 7 ods. 3 druhý pododsek, článok 11 ods. 4 druhý pododsek 2

Uvádzané vnútroštátne predpisy

Fahrerlaubnis-Verordnung (FeV) (nariadenie o vodičskom oprávnení), § 29

Straßenverkehrsgesetz (StVG) (zákon o cestnej doprave), § 3 ods. 6

Krátky opis skutkového stavu a konania

- 1 Žalobca, nemecký štátny príslušník, má od roku 1992 svoje bydlisko v Španielsku a ďalšie bydlisko v Karlsruhe (Nemecko), ktoré ale nie je jeho obvyklým bydliskom v zmysle článku 12 ods. 1 smernice 2006/126. V Nemecku bol v rokoch 1987, 1990, 1995 a 2000 odsúdený z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu.

- 2 Dňa 21. októbra 1992 bol žalobcovi v Španielsku vydaný vodičský preukaz, ktorý okrem iného zahŕňal skupiny A a B. Doba platnosti tohto vodičského preukazu tam bola od vtedy viackrát predĺžená.
- 3 Dňa 12. decembra 2008 žalobca viedol v Nemecku motorové vozidlo s hladinou alkoholu v krvi vo výške 2,12 promile. Preto bol odsúdený za jazdu pod vplyvom alkoholu, a z dôvodu nedostatku vodičskej spôsobilosti mu bolo odobraté právo viesť motorové vozidlá v Nemecku so španielskym vodičským preukazom. Rovnako mu bol uložený zákaz po dobu 14 mesiacov žiadať o vydanie nového preukazu, ktorý skončil 19. marca 2010. Jeho vodičský preukaz, ktorý bol vydaný v Španielsku, bol odňatý a odoslaný príslušným španielskym úradom. Tieto žalobcovi však krátko na to doklad odovzdali späť.
- 4 Dňa 23. novembra 2009, teda ešte počas zákazu nariadeného v Nemecku, bol žalobcovi v Španielsku vydaný nový vodičský preukaz skupiny A1, A2, A a B, ktorý bol ako jeho predchádzajúci vodičský preukaz platný do 22. októbra 2012. Dňa 15. októbra 2012 získal v Španielsku vodičský preukaz skupiny A1, A2, A a B s platnosťou do 22. októbra 2014, 18. októbra 2014 vodičský preukaz skupiny AM, A1, A2, A a B s platnosťou do 22. októbra 2016 a 6. septembra 2016 svoj súčasný vodičský preukaz skupiny A1, A2, A a B s platnosťou do 22. októbra 2020. Vo vodičských preukazoch je v prípade týchto skupín vozidiel ako začiatok platnosti vždy uvedený 21. október 1992.
- 5 Dňa 20. januára 2014 žalobca požiadal, aby bol jeho španielsky vodičský preukaz z 21. októbra 1992, platný do 22. októbra 2014, uznaný v Nemecku. Žalovaný túto žiadosť zamietol, keďže žalobcovi bol jeho španielsky vodičský preukaz v Nemecku odobratý. Po uplynutí zákazu v Španielsku nezískal nový vodičský preukaz, ktorý sa má uznať, v Španielsku mu skôr boli vydané len náhradné doklady. Keďže žalobca nepredložil medicínsko-psychologický posudok, ktorý sa od neho požadoval, je možné vychádzať z jeho nespôsobilosti vedenia motorového vozidla. Jeho námietka proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá z rovnakých dôvodov.
- 6 Keďže jeho žaloba na Verwaltungsgericht (správny súd, Nemecko), ako aj odvolanie proti tomuto rozsudku neboli úspešné, na vnútroštátnom súde podal opravný prostriedok „Revision“.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 7 Žalobca uvádza, že sa svojvoľne a bez právneho základu vychádza z toho, že v prípade troch španielskych správnych aktov z 15. októbra 2012, 18. septembra 2014 a 6. septembra 2016 nejde o vystavenie vodičského preukazu v zmysle článku 2 ods.1 smernice 2006/126, ale o predĺženie pôvodného vodičského preukazu z 21. októbra 1992. Právny základ rovnako chýba aj pre predpoklad, že v prípade obnovenia vodičského preukazu prechádza existujúca nezrovnalosť na aktuálny vodičský preukaz. Neexistuje rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie v tomto smere. Právomoc rozhodnúť o tom, či je opäť

spôsobilý viesť motorové vozidlo, patrí výlučne španielskym úradom. Ich rozhodnutie nesmú nemecké úrady preskúmať.

- 8 Žalovaná považuje svoje rozhodnutie, ktoré bolo súdmi nižších stupňov súdne potvrdené, za správne.

Stručné uvedenie dôvodov predloženia prejudiciálnej otázky

- 9 Vnútroštátny súd najprv objasňuje, ako sa má prípad posúdiť podľa nemeckého práva. Podľa § 29 ods. 1 FeV môžu držiteľia zahraničného vodičského oprávnenia v rozsahu svojho oprávnenia viesť v tuzemsku motorové vozidlá, ak nemajú v tuzemsku obvyklé bydlisko podľa § 7. Táto úprava sa uplatní, keďže žalobca má svoje obvyklé bydlisko v zmysle článku 12 ods. 1 smernice 2006/126 v Španielsku a nie v Nemecku.
- 10 Podľa § 29 ods. 3 prvej vety bodu 3 FeV existuje výnimka, podľa ktorej oprávnenie podľa ods. 1 neplatí pre držiteľov zahraničného vodičského oprávnenia, ktorým bolo vodičské oprávnenie v tuzemsku právoplatne odobraté. Žalobcovi bolo jeho španielske vodičské oprávnenie v Nemecku odobraté z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu právoplatne s účinkom, že mu bolo odňaté právo používať španielsky vodičský preukaz v Nemecku.
- 11 Zápis odobratia vodičského preukazu do registra spôsobilosti viesť motorové vozidlo ešte nebol vyškrtnutý, čím by vylúčenie upravené v § 29 ods. 3 prvej vete bode 3 FeV používať zahraničný vodičský preukaz v tuzemsku, odpadlo. § 29 ods. 3 tretia veta FeV totiž určuje, že prvá veta bod 3 a 4 sa na vodičský preukaz EÚ alebo EHS použijú, len ak sú tam uvedené opatrenia zapísané do registra spôsobilosti viesť motorové vozidlo a neboli vyškrtnuté.
- 12 Pre opätovné udelenie práva môcť používať vodičský preukaz v Nemecku je smerodajný § 29 ods. 4 FeV („Po niektorom z rozhodnutí uvedených v odseku 3 bodoch 3 a 4 sa právo používať zahraničný vodičský preukaz v tuzemsku prizná na žiadosť v prípade, že pominuli dôvody pre jeho odobratie“) v spojení v § 3 ods. 6 StVG („Pre opätovné vydanie vodičského preukazu po predchádzajúcom odňatí... znova použiť zahraničný vodičský preukaz v tuzemsku, pre osoby s obvyklým bydliskom v zahraničí platia primerane predpisy pre opätovné vydanie vodičského preukazu po predchádzajúcom odňatí...“). Podľa nich musel žalobca z dôvodu jeho jazdy pod vplyvom alkoholu s hladinou alkoholu v krvi 2,12 promile predložiť pozitívny medicínsko-psychologický posudok, čo však neurobil.
- 13 Vnútroštátny súd si kladie otázku, či sa má prípad takto posúdiť aj podľa práva Únie. Z dôvodu prednosti uplatnenia práva Únie by bol žalobca podľa zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov vydaných členskými štátmi podľa článku 2 ods. 1 smernice 2006/126 aj bez splnenia týchto podmienok, ktoré sa majú dodržať podľa nemeckého práva, oprávnený viesť v Nemecku motorové vozidlá skupiny A a B s jeho naposledy 6. septembra 2016 obnoveným a do

22. októbra 2012 platným španielskym vodičským preukazom, ak by takáto povinnosť uznávania existovala aj pri obnove vodičského preukazu uvedených skupín podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126.

- 14 V zásade ide o otázku, do akej miery sa uplatní zásada uznávania podľa práva Únie vyplývajúca z článku 2 ods. 1 smernice 2006/126 aj v prípade obnovy vodičského preukazu podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126, ktorú vykonal členský štát obvyklého bydliska, keď členský štát bydliska dotknutej osobe z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu a z toho vyplývajúceho nedostatku spôsobilosti viesť motorové vozidlo odňal právo používať vodičský preukaz na jeho území.
- 15 Podľa názoru vnútroštátneho súdu je nepodstatné, že žalobca svoj vodičský preukaz vydaný 22. októbra 2007, ktorý bol predmetom právoplatného odňatia práva používať ho v Nemecku, znova nadobudol v Španielsku ešte počas zákazu žiadať o vydanie nového vodičského preukazu, ktorý platil v Nemecku, a navyše mu v Španielsku – rovnako ešte v rámci uvedeného zákazu – bol vydaný nový vodičský preukaz s nezmenenou dobou platnosti do 22. októbra 2012. V judikatúre Súdneho dvora sa síce uznáva, že členskému štátu nie je zakázané osobe, ktorej bol na jeho území odňatý vodičský preukaz a uložený zákaz žiadať o vydanie nového vodičského preukazu počas určitej doby, uznať nový vodičský preukaz vydaný iným členským štátom v priebehu tejto doby zákazu (pozri o. i. rozsudok z 19. februára 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, bod 83). Možná povinnosť uznania v Nemecku, ktorá je predmetom tejto žaloby, však nenadväzuje na starý vodičský preukaz žalobcu vrátený počas zákazu a rovnako ani na vodičský preukaz vydaný 23. novembra 2009, ktorých platnosť už vypršala, ale na jeho v súčasnosti platný španielsky vodičský preukaz, ktorý tam bol vydaný 6. septembra 2016. Tento vodičský preukaz pochádza z vydania príslušného vodičského preukazu 21. októbra 1992, v prípade ktorého nie je zrejmé porušenie požiadavky bydliska podľa práva Únie a ani nebol vydaný počas prebiehajúceho zákazu.
- 16 Vnútroštátny súd na základe údajov o platnosti uvedených v momentálne platnom a v predchádzajúcom vodičskom preukaze žalobcu nemá žiadne pochybnosti o tom, že jeho vodičský preukaz, ktorý bol vydaný v Španielsku 6. septembra 2016 a je platný do 22. októbra 2021 na základe článku 7 ods. 3 smernice 2006/126, bol vydaný, teda ide o obnovu vodičského preukazu pri uplynutí doby platnosti v zmysle tohto ustanovenia. Z tohto ustanovenia vyplýva, že členské štáty v prípade obnovy vodičských preukazov tam uvedených skupín sú na základe práva Únie oprávnené, ale nie povinné, upraviť preskúmanie spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Na tom nič nemení ani bod 14.1 prílohy III smernice.
- 17 Ak sa v prípade obnovy vodičského preukazu pre členské štáty článkom 7 ods. 3 druhým pododsekom smernice 2006/126 z pohľadu práva Únie zavedie len možnosť, ale nie povinnosť preskúmania, obnova vodičského preukazu týchto skupín sa podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126 zásadne odlišuje od vydania vodičského preukazu podľa požiadaviek uvedených v článku

7 ods. 1 písm. a) tejto smernice. Podľa tejto úpravy smie byť vodičský preukaz vydaný len žiadateľom, ktorí zložili skúšku zručností a správania, ako aj teoretickou skúškou a spĺňajú podmienky zdravotnej spôsobilosti podľa príloh II a III.

- 18 Podľa názoru vnútroštátneho súdu hovorí mnohé v prospech toho, že v prípade obnovy vodičského preukazu skupín uvedených v článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126, ktorá sa uskutoční po tom, čo držiteľovi v členskom štáte bydliska z dôvodu tam zisteného nedostatku spôsobilosti viesť motorové vozidlo bolo odňaté právo používať na jeho území vodičský preukaz, neexistuje povinnosť uznania bez akejkoľvek formality, ako sa predpokladá podľa stálej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie v prípade vydania vodičského preukazu pri preskúmaní harmonizovaných minimálnych požiadaviek podľa článku 7 ods. 1 smernice 2006/126.
- 19 V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej vodičský preukaz, ktorý bol vydaný po uplynutí právoplatného zákazu požiadať o vydanie vodičského preukazu stanoveného v tuzemsku pri dodržaní podmienky bydliska, sa musí uznať bez akýchkoľvek formalít. Aj keď členský štát obnovu vodičského preukazu podľa jeho vnútroštátnych predpisov podmieni prísnejším pravidlám, musí vodičský preukaz EÚ vydaný iným členským štátom po uplynutí zákazu a pri dodržaní požiadavky bydliska, uznať (pozri okrem iného rozsudok z 26. júna 2008, Wiedemann a Funk, C-329/06 a C-343/06, EU:C:2008:366, bod 54). V týchto prípadoch bol nedostatok spôsobilosti viesť motorové vozidlo konvalidovaný preskúmaním spôsobilosti uskutočneným iným členským štátom pri neskoršom vydaní vodičského preukazu (rozsudky z 19. februára 2009, Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, bod 92 a nasl., a z 26. apríla 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, bod 51). Zároveň sa vypúšťa možnosť členského štátu, ktorý dotknutej osobe na základe článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126 z dôvodu nedostatku spôsobilosti viesť motorové vozidlo odňal právo používať vodičský preukaz na jeho území, preskúmať, či spôsobilosť viesť motorové vozidlo znova nadobudol a preto na tomto území opäť smie viesť motorové vozidlá (pozri rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 74 a nasl.).
- 20 Podľa názoru vnútroštátneho súdu sa z judikatúry Súdneho dvora dá odvodiť, že existencia povinnosti uznania podľa článku 2 ods. 1 smernice 2006/126 závisí od toho, či právo Únie pre vydanie vodičského preukazu v konkrétnom prípade predpisuje preskúmanie harmonizovaných minimálnych požiadaviek podľa článku 7 ods. 1 smernice 2006/126. Keďže tu však podľa názoru vnútroštátneho súdu ide o obnovu španielskeho vodičského preukazu žalobcu a nie o vydanie vodičského preukazu, v prípade ktorého je členský štát, ktorý vydáva vodičský preukaz, povinný vykonať obsiahle preskúmanie spôsobilosti podľa článku 7 ods. 1 smernice 2006/126, zostáva pri možnosti členského štátu uznanej Súdnym dvorom, ktorý dotknutej osobe na základe článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126 z dôvodu nedostatku spôsobilosti viesť motorové vozidlo odňal právo používať vodičský preukaz na jeho území, preskúmať, či dotknutá

osoba svoju spôsobilosť viesť motorové vozidlo opäť nadobudla (pozri rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 74 a nasl.).

- 21 Na tomto výsledku nemení nič ani skutočnosť, že španielske právo týkajúce sa vodičského preukazu v prípade obnovy vodičského preukazu skupín A a B a tým v oblasti pôsobnosti článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126 upravuje zdravotnú prehliadku. Okolnosť, že takáto úprava prijatá jednotlivým členským štátom týkajúca sa zdravotných požiadaviek pre obnovu vodičského preukazu nevedie k povinnosti uznania podľa článku 2 ods. 1 smernice 2006/126/ES, vyplýva z pohľadu vnútroštátneho práva už z toho, že podľa judikatúry Súdneho dvora tam požadované obojstranné uznanie vodičských preukazov bez akýchkoľvek formalít nadväzuje na to, že právo Únie určuje harmonizované a tým všetky členské štáty zaväzujúce minimálne požiadavky pre spôsobilosť viesť motorové vozidlo okrem iného zo zdravotného hľadiska, ktoré žiadateľ o vodičský preukaz musí splniť a ich dodržanie má preskúmať členský štát obvyklého bydliska pri vydaní vodičského preukazu. To však neplatí podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126 v prípade obnovy vodičských preukazov tam uvedených skupín.
- 22 Na objasnenie otázky, či názor, ktorý zastáva vnútroštátny súd, je správny, sa Súdnemu dvoru predkladá vyššie sformulovaná prejudiciálna otázka.

PRACOVNÝ DOKUMENT